

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Pia Hilaria R. P. Angelini Gazæi E Societate Iesv Atrebatis

Gazet, Angelin

Antverpiae, 1629

Lacrymæ Prodigii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70444](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70444)

S C A Z O N.

Mifero Poëtæ blande Lector ignosce:
 Daturus ibam lacrymas Euxæ matris:
 Sed eæ lituras fecerant tot & tantas,
 Ut & pigeret & puderet emitti.
 Quid enim leporis, quid foret voluptatis
 In semihulco & sesquialtero versu?
 Suspiriosum carmen, inter- & -ruptum
 Singultiendo, lacrymando, plangendo,
 Mihi ruborem mosset, & tibi rictum.
 Igitur premendo lacrymas abortiuas,
 Meo pudori & nauisæ tuæ parco.

Lacryma Prodigii.

O Dira esuries, ô ineluctabilis angor!
 Frustra stipes parvæ tenuia nemo dabit
 Saltem ô si liceat misero mihi dicere, Vivo
 Porcorum reliquâ colluione satur!
 Ille ego qui nuper plenus conuiuia regebar
 Aucupio veatris ingenioque mei,
 Nunc frustrâ vel porcorum collacteus, opto
 Inter putre lutum quisquiliaque mori.
 Et moriar, cui verna domi est benè pastus? Ego nec
 Filius extinguar dispereamque fame?
 Notus plus nimio hospes erâ, dominusque vocabar,
 Suffocata auro dum mihi bulga foret:
 Iam toties scortis, toties supplex parasitis,
 Clamo mendicâ voce manuque, Date.
 Nempe, omnes oculo me connuente tuerentur,
 Et

Et nouisse, humero subsiliente, negant.
 Dum siliquas nemo, glandes dat & Hercule nemo,
 En mihi ieiuno sex abiere dies.
 Ibo malisque bonisque auius: nil deprecor, intus
 Ira maiori lancinat atra fames.
 Qui tamen aggrediar Patrem in foetente lacerna
 Et lacer & squallens, illuuięque grauis?
 Quid faciam si me duro defixerit ore?
 Quid si etiam verbis verbera iuncta velit?
 Quid facerę? quod & hęc facio. Nolensq; volensq;
 Perpetiar, noxis immoriarq; meis.
 Ergo age surgendum, & lacrymas tanto imbree
 pluendum est,
 Eluat ut sordes, deliniantq; Patrem.
 Spes magna in lacrymis. Lacrymę mihi talia clamāt,
 Perge, importunę cuncta queunt lacryma.
 Aduoluar genibus: si fas erit, oscula figam,
 Si lacrymę dederint otia, verba dabo.
 Si fors singultu vox intercepta fatiscat,
 Singultus viuę pondera vocis erunt.
 Quid video? Pater annoso ruit obuius impete,
 Et sua pacifici brachia more parat.
 O Pater (o iusto defunt sua verba pudori,
 Verborumq; vicem lacryma sola subit)
 Peccaui Pater, & calum terramq; fatigans,
 Testes nequitie feci, habeoq; meę.
 Ne rue in amplexus, neue o Pater inclinator:
 Quid das indignis oscula tanta genis?
 Inclama, obiurga, cęliq; meiq; tuiq;
 Immemorem, ingratum, degeneremq; voca.
 Vincula si merui, si ergastula, lætus inibo:
 Si vel mancipium vis fore, lætus ero.

Hoc vnum obtestor, per te matremque meam, te,
 Ut recrees pauco mortua membra cibo.
 Iure quidem dices, Post tot mea crimina, dices,
 Auderen' escas improbus esse meas?
 Siccine iners lurco, malè conciliate, nepotum
 Pessime, probrosis fœde libidinibus?
 Plura & plura parens probra, si lubet, ingere: feci
 Plura & plura parens crimina, iure luam.
 Nil mihi cū vitulo est: stola candida, nil mihi tecū:
 Non est conueniens hic color, ille cibus.
 Tantūm vt edam micæ & frustula panis adesi,
 Et si aliud non est, dentibus ossa teram.
 Iure facis germane, fremens in limine restas:
 Iure nimis facilem corripis ore senem.
 Quò pater, & quænam pietas hæc impia? tantūm
 Indecorem natum fœdissimumque facis?
 Nos benè morati, nos fulcrum dulce parentis
 (Obsequij tanti præmia) turba sumus.
 Negligimur, vix elumbi malè pascimur hæcdo,
 Vix matutino conciliamur Aue.
 Proderit improbitas fratri sua? proderit ausum
 Progeniem factis dedecorare suis?
 Sed frater, bona verba, ne in vlcere sis malus vnguis,
 Iam pridem perij, disperiisse velis?
 Esto, decoxi vina inter, & inter amores,
 Sed puduit noxæ pœnituitque meæ.
 Intra, intra, Patremque vide, cui vita reuixit
 Altera: lætitiæ par tibi caussa noua.
 Gaudia gaude eadem, fraternaque brachia collo
 Nondum oblita mei brachia, nocte meo.
 Sed vos ô famuli, vos Posteritas adiuro,
 Exemplo docti quilibet este meo.

Et

Et ne, si sapitis, medium cunctaminor hilum
Temporis, exitium est exitiale mora.

Breuis ad studia Paranesis.

V Illis homo, cæli pars altera & altera terræ,
(Plus tamen è vili plus miser hausit humo)
Ore, oculo, aure, animo terram vorat, omnia tādē
Terreus, & cæli vix melioris amans.
Quid facias, vt quod malè sorbuit, expuat, & se
Sollicitus pennâ remige tollat humo?
Fac discat: fac vt benenatam ad Pallada mentem
Deriuēt curæ nobilioris amor.
Vtque lubens matutino de rore pluentes
Herba bibit gemmas, deliciasque vocat:
Sic desiderijs mens icta si delibus optet,
Quas alit Ingenij pensilis Hortus, opes.
Ergo agedum Pubes, pretiosa tessera laudis
Si vis, esse potes: si potes, esse velis.
" Tam citò trans Isthmon vitæ breuis itur in Altum.
" Et mors, quando voles discere, dicet, Obi.
Vnda vndam ceu trudit, odor ceu trudit odorem,
Sic agitur spatij vita volubilibus.
Nata, renata, iterumque renata elabitur hora,
Immoriens gyris irrequieta suis.
" I propera; semper nocuit differre paratis;
" Suffocant paruæ commoda magna moræ.

Optio corona aurea, vel spinea.

E Lige, utrâ malis: en Aurum, en Spina, coronæ.
Illa nitet gemmis, sentibus ista riget.